

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0695

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. D.P. van Strien, secretaris)

Datum uitspraak	17 juli 2026
Klacht van	De consument
Tegen	Achmea Schadeverzekeringen N.V. h.o.d.n. FBTO, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen de verzekeraar
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de verzekeraar; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de verzekeraar.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consument en de verzekeraar hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

De consument heeft een steiger geleend van zijn buurvrouw en heeft deze vervoerd op een aanhanger achter zijn auto. Onderweg is de steiger tegen een brug aangekomen en beschadigd geraakt. De consument heeft de verzekeraar gevraagd om de schade te vergoeden vanuit zijn bij de verzekeraar afgesloten aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren (AVP). De verzekeraar heeft de claim van de consument afgewezen, omdat de AVP alleen in een beperkt aantal gevallen dekking biedt voor schade die is veroorzaakt met of door een motorrijtuig en daarvan geen sprake is. De consument is het daar niet mee eens, onder andere omdat hij vindt dat een aanhanger geen motorrijtuig is. Hij vordert dat de schade alsnog wordt vergoed onder zijn AVP. De commissie oordeelt dat het er niet om gaat of de aanhanger zelf een motorrijtuig is, maar dat de consument met zijn auto en de daaraan gekoppelde aanhanger aan het verkeer deelnam op het moment dat de schade ontstond. De verzekeraar mocht de schade daarom op grond van de beperkte dekking afwijzen. De klacht is ongegrond en de vordering wordt afgewezen.

3. De beoordeling

De schade valt niet onder de beperkte dekking voor motorrijtuigschade

- 3.1 Voor de beantwoording van de vraag of de schade onder de dekking van de AVP valt, zijn de toepasselijke verzekeringsvoorwaarden¹ van belang. De verzekeraar heeft de claim van de consument afgewezen op grond van artikel 3.1 van de voorwaarden. Volgens dit artikel is schade met of door een motorrijtuig alleen gedekt in vier gevallen: als losse zaken van een stilstaand motorrijtuig afvallen, als de schade ontstaat met of door een motorrijtuig van het huispersoneel van de verzekerde, door elektrisch kinderspeelgoed of een modelauto die op afstand kan worden bestuurd, of door huishoudelijke apparaten zoals een zitmaaier. Tussen partijen staat niet ter discussie dat geen van deze vier gevallen zich heeft voorgedaan in de situatie van de consument. Partijen verschillen wel van mening over de uitleg van het begrip “motorrijtuig”. In de voorwaarden staat namelijk dat met een motorrijtuig wordt bedoeld “*het motorrijtuig volgens de Nederlandse wet- en regelgeving*”, maar is het begrip “motorrijtuig” verder niet omschreven.

Voor de uitleg van het begrip “motorrijtuig” sluit de commissie aan bij de WAM

- 3.2 Bij de uitleg van een schriftelijk contract zijn alle omstandigheden van het concrete geval van belang, gewaardeerd naar de maatstaven van redelijkheid en billijkheid.² Omdat over de voorwaarden in een consumentenverzekeringsovereenkomst in de regel niet wordt onderhandeld en niet is gebleken dat dit hier anders was, moet voor de uitleg van een bepaling vooral worden gekeken naar objectieve factoren, zoals de bewoordingen van de bepaling, gelezen in het licht van de verzekeringsvoorwaarden als geheel.³ Voor de uitleg van de dekkingsomschrijving in artikel 3.1 is daarom ook van belang welk risico met deze beperkte dekking wel en welk risico daarmee niet is beoogd te dekken.
- 3.3 Net zoals de verzekeraar, sluit de commissie voor de uitleg van “motorrijtuig” aan bij de definitie van motorrijtuigen in de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen (WAM) en niet bij de Wegenverkeerswet 1994 (WVW). Op grond van de WAM wordt een aan een auto gekoppelde aanhanger aangemerkt als deel van het motorrijtuig.⁴ De consument wijst erop dat de WVW een aanhangwagen in een eigen definitiebepaling onderscheidt van een motorrijtuig⁵ en dat de voorwaarden van de verzekeraar voor de definitie van een motorrijtuig niet uitsluitend naar de WAM verwijzen. Maar de WVW regelt de toelating van voertuigen tot het verkeer en de daaraan verbonden gedragsregels. Met het oog daarop is een afzonderlijke definitie van “aanhangwagen” naast “motorrijtuig” functioneel, bijvoorbeeld omdat voor een aanhangwagen andere eisen gelden dan voor het trekkende voertuig.

¹ Voorwaarden Woonverzekering – Aansprakelijkheidsverzekering (AVP-RV-01-241).

² HR 25 november 2016, ECLI:NL:HR:2016:2687, overweging 3.6, te vinden op www.rechtspraak.nl.

³ HR 13 april 2018, ECLI:HR:2018:601, overweging 3.3.2 en HR 28 september 2018, ECLI:NL:HR:2018:1800, overweging 3.7.5. Deze uitspraken zijn te vinden op www.rechtspraak.nl.

⁴ Artikel 1 WAM.

⁵ Artikel 1, aanhef en onder c en d Wegenverkeerswet 1994.

Dit staat echter los van het feit dat de AVP het motorrijtuigrisico beperkt dekt, omdat dit risico wordt geacht te zijn ondergebracht onder de wettelijk verplichte WAM-verzekering (of WA-verzekering). Het motorrijtuigrisico gaat over schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig in de zin van de WAM. Deze uitsluitingsgrond is gebruikelijk bij de AVP. De gedachte hierachter is dat het motorrijtuigrisico voor de algemene aansprakelijkheidsverzekering een relatief hoog risico vormt, waarvoor specifieke verzekeringen in het leven zijn geroepen met andere dekkingsvoorwaarden en premiestellingen.⁶

De schade is met of door een motorrijtuig veroorzaakt

- 3.4 De schade houdt voldoende verband met het gebruik van een motorrijtuig om te kunnen worden aangemerkt als schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig in de zin van de WAM. Tussen partijen staat niet ter discussie dat de aanhanger op het moment dat de schade ontstond aan de auto was gekoppeld en dat de consument op dat moment zijn auto met aanhanger bestuurde om de daarop geladen steiger te vervoeren. Daarmee staat vast dat de consument op dat moment deelnam aan het verkeer.
- 3.5 De consument heeft verder aangevoerd dat de auto op het moment dat de schade ontstond zonder motoraandrijving reed. De aanhanger werd volgens hem mede door de zwaartekracht voortbewogen, en niet door de motor. De commissie volgt de consument hierin niet. Niet beslissend is of de aanhanger op het exacte moment van de aanrijding daadwerkelijk door het gebruik van de motoraandrijving in de auto werd voortgetrokken. Er moet worden gekeken naar de functie waarin het motorrijtuig werd gebruikt op het moment dat de schade ontstond.⁷ De schade is ontstaan tijdens het gebruik van de auto en aanhanger voor het vervoer van een steiger. De consument had de motor gestart, de handrem losgemaakt en remde actief bij om de snelheid te beheersen. De schade houdt daarmee rechtstreeks verband met de vervoersfunctie van de auto.

Van een onduidelijk beding is geen sprake

- 3.6 De consument heeft aangevoerd dat het begrip "motorrijtuig" in de voorwaarden onvoldoende duidelijk is omschreven. Hij doet daarom een beroep op artikel 6:238 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek: bij twijfel over de betekenis van een beding geldt de voor de consument meest gunstige uitleg. De commissie volgt de consument niet hierin. Dat komt doordat van twijfel pas sprake is als de bewoordingen, gelezen in het licht van de voorwaarden als geheel, meer dan één redelijke lezing toelaten.

⁶ Zie HR 10 oktober 2003, ECLI:NL:HR:2003:AF9439, te vinden op www.rechtspraak.nl.

⁷ Zie BenGH, 23 oktober 1984, nr. A83/2, VR 1985, 1.

Zoals hiervoor overwogen (3.3) dient de door de consument naar voren gebrachte WVV-definitie een ander doel dan de dekking omschrijving in artikel 3.1 van de verzekeringsvoorwaarden beoogt te regelen. Dit klachtonderdeel slaagt daarom niet.

Het beroep van de consument op spiegelbeelddekking slaagt niet

- 3.7 De consument doet ten slotte een beroep op spiegelbeelddekking: omdat zijn WA-verzekering de schade evenmin vergoedt, zou de AVP hiervoor alsnog moeten instaan. Ook dit beroep slaagt niet. Spiegelbeelddekking veronderstelt dat de uitsluiting op de ene polis en de dekking op de andere polis betrekking hebben op hetzelfde risico, zodat een verzekeringnemer erop mag vertrouwen dat dit risico in elk geval ergens gedekt is. Voor een geslaagd beroep op spiegelbeelddekking is vereist dat tussen beide polissen een mismatch bestaat ten aanzien van datzelfde risico. Ontbreekt die mismatch, dan is er niets om te “spiegelen”. De verzekeraar heeft de WA-claim van de consument niet afgewezen omdat er geen sprake zou zijn van motorrijtuigschade. De verzekeraar erkent juist dat dit wel het geval is. De WA-claim is afgewezen op een andere grond: schade aan zaken die een verzekerde voor een ander beheert, valt niet onder de dekking van de WA-verzekering. Omdat deze uitsluitingsgrond losstaat van de vraag of hier sprake is van motorrijtuigschade, ontbreekt de mismatch die aan spiegelbeelddekking ten grondslag ligt. De consument heeft niet onderbouwd waarom hij er niettemin gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat deze specifieke schade hoe dan ook door één van beide verzekeringen zou zijn gedekt. Dat alleen in het informatiedocument van de verzekeraar over de AVP in algemene zin staat dat schade door de auto onder de autoverzekering (WA) valt, is daarvoor onvoldoende: dit is een generieke samenvatting, terwijl de voorwaarden zelf op dit punt niet onduidelijk zijn (zie 3.8).

Ambtshalve toetsing

- 3.8 Voor de beoordeling van de klacht is het beding in artikel 3.1 van de voorwaarden van belang. De commissie moet dit beding op eigen initiatief toetsen aan het Europese en Nederlandse consumentenrecht en oordeelt dat het daarmee niet in strijd is.

Wat is de conclusie?

- 3.9 Dit alles leidt tot de conclusie dat de verzekeraar de schadeclaim van de consument mocht afwijzen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/ik-heb-een-klacht/hoe-werkt-het/in-beroep-gaan-bij-kifid/.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het reglement van de geschillencommissie te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl